

Joels Bog

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- Joel betyder Jehova er Gud. Vi ved intet om profeten udover at han var søn af Petuel. Bogens referencer til tempeltjenesten kunne tyde på at han var tempelprofet og således havde sit virke i Jerusalem.

Tidspunkt:

- Vi ved ikke hvornår Joel profeterede. Men eftersom han ikke nævner storrigerne Assyrieren eller Babylon (men derimod Tyrus, Sidon, Edom, Egypten og Filisterne), kan det tyde på, at det er før deres tid.
- Joel nævner heller ikke kongen, men betragter præsteskabet som folkets ledere. Derfor profeterede han måske i den periode, hvor ypperstepræsten var leder for mynderegeringen for barnekongen Joas (2 Kr 23-34), dvs ca omkring år 830 f.Kr

Formål:

- Joel tolker en altomfattende naturkatastrofe i form af en græshoppeplage som et udtryk for Guds dom over Israels synd.
- Græshoppeplagens formål var at kalde folket til anger og omvendelse, så folket igen kunne komme under Guds velsignelse og fornyelse.
- Centralt i denne fornyelse er profetien om udgydelsen af Helligånden over "alt kød", som blev opfyldt pinsedag.
- Græshoppeplagen (Guds dom) og Åndsudgydelse (Guds frelse) er forvarsler om Guds endelige dom, hvor han vil dømme nationerne og genoprette sit evige herlighedsrige.

Opbygning:

A. Herrens dag I - Guds dom over Juda. 1:1 - 2:17

1:1	Profeten Joel
1:2-12	Klage over græshoppeplagen
1:13-20	Kald til omvendelse
2:1-9	Græshoppeplagen sammenlignes med en invasionshær
2:10-11	Invasionshæren varsler Herrens endegyldige dag og jordens undergang
2:12-17	Indtrængende opfordring til bod og angerfuld bøn foran Herrens tempel

B. Herrens dag II - Gud frelser og velsigner Juda. 2:17-27

2:18-27	Gud tilgiver, genopretter, og velsigner Juda i overflod efter naturkatastrofen
---------	--

C. Herrens dag III, Udgydelsen af Helligånden. 3:1-5

3:1-5	Helligånden udgydes i overflod over <i>alt</i> Guds folk
-------	--

D. Herrens dag IV - Dommedag - Guds store og frygtelige dag. 4:1-21

4:1-16a	Dommedag betyder dom og straf over Guds fjender
4:16b-21	Dommedag betyder frelse og velsignelse for Guds folk

Indhold:

A. Herrens dag

- Guds indgreb falder i tre faser:
  - Profetens egen samtid (kap 1-2)
  - Messiasstiden med Helligåndens udgydelse (kap 3)
  - Dommedag (kap 4)

B. Guds dom i samtiden

- En tugtende og altødelæggende dom, som fjerner al glæde både i det civile og religiøse liv
- Er vi under Guds dom i dag? (overvej Rom 1:18-32)

C. Guds kald til anger og omvendelse

- Råb til Gud (1:14). Græd (1:5; 2:17). Sønderriv jeres hjerte, ikke jeres klæder (2:13), vend om af hele jeres hjerte (2:12)
- Saml *hele* folket foran Herrens tempel, og præsterne (*os*) skal gå i forbøn ud fra Guds karakter og frelsesvilje (2:17)
- Herren er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rig på troskab...Måske vender han om og fortryder (2:13-14)

D. Guds genoprettende frelse og velsignelse

- Gud svarer på folkets oprigtige omvendelse ved at tilintetgøre græshoppeplagen og sende regn, så landet blomstrer op og oplever overflod (2:18-25)
- Folket svarer med lovprisning over Guds underfulde indgriben (2:26-27)

E. Herrens store og frygtelige dag

- Guds timelige velsignelser over Joels samtid varsler den kommende åndelige velsignelse over fremtidige slægter, der på samme måde vil hengive sig til Herren. Dette vil ske gennem udgydelse af Helligånden i overflod til alle uanset alder, køn og status (3:1-5)
- Helligåndens udgydelse gør os alle til præster og ledere, som varsler Herrens store og frygtelige dag med ordene: "Lad jer forlige med Gud" (2 Kor 5:20)
- Nationerne dømmes efter deres vold (smeder deres plovjern om til sværd...) (4:10) og deres behandling af Guds ejendom og folk (4:5-8)
- Guds overvældende sejr over fjenderne (4:9-17)
- Herren er en tilflugt på dommedag (4:16)
- Evigheds herlighed (4:18)
- Frelse og fortabelse (3:17,19-21)

Sefanias' Bog

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- Sefanias' slægtsregister indikerer at han var af fyrstelig slægt og kong Hizkijas tipoldebarn.
- Hans navn betyder "Skjult af Gud" og hentyder måske til hans forældres bøn til Gud, om at bevare ham fra de grusomme børneofringer, kong Manasse havde indført (2Kong.21:1-26; 2Krøn.33:1-11).

Tidspunkt:

- Sefanias profeterede under kong Josias før Nineves undergang (2:13) i 612, dvs mellem 640 og 612 f.Kr.
- Hans voldsomme domsprofetier mod Juda og Jerusalem kan have været med til at sætte Josias' reformprogram igang.

Formål:

- Guds gennemgribende og rensende dom fører til forvandling af folkene og Guds folk.

Opbygning:

A. Guds gennemgribende dom - 1:1 - 3:8

- 1:1 Sefanias' slægtsregister
- 1:2-3 Gud rejser sig til dom over hele verden
- 1:4-18 Guds dom over Juda og Jerusalem
- 2:1-3 En sidste opmuntring til omvendelse
- 2:4-15 Guds dom over verdensrigerne
- 3:1-8 Guds retfærdige og nødvendige dom over Juda og hele verden

B. Guds genoprettende frelse

- 3:9-20 Gud forvandler den troende rest i Israel og folkene

Indhold:

A. Herrens dag til dom

- Mod Jerusalem og Juda (Det Babyloniske fangenskab)
  - Afgudsdyrkelse (præster og familier) 1:4-5
  - Synkretisme (1:5), vanhelligelse (profeter og præster) (2:4)
  - Indifference (1:6,12)
  - Materialisme (1:11-13)
  - Vold, mord og undertrykkelse (1:9, 2:1,3)
  - Hovmod og skamløshed (2:1-2)
  - Korruption (2:3)
  - Oprørske, stivnakkede (2:2)
- Mod nationerne (1:1-3; 1:18; 2:4-15)
  - Hovmod
  - Hån mod Guds folk
  - Afgudsdyrkelse

B. Herrens dag er gennemgribende, rensende i bund

- Mod Jerusalem og Juda (1:12)
- Mod verden (1:2-3,18; 3:8)

C. Hvordan skal vi forholde os til Herrens dag?

- Være stille for Herren, Herrens dag er nær (1:7)
- Herrens dag er hver morgen, hvor Herren fælder dom (2:5)
- Ved at søge Herren i ydmyghed (2:3)
- Ved at frygte Herren og tage ved lære (3:7)

D. Herrens dag til frelse

- Israels rest skal indtage Filæstia (2:6-7). Herren vender sit folks skæbne.
- Folkene skal tilbede ham fra de fjerne øer (menigheden) 2:11
- Folkenes læber bliver rene og forvandles til tilbedelse og tjeneste i broderskab. 3:9-10

E. Herrens dag til frelse - helt ind i evigheden

- Skammen fjernes fra Israel, synden tilgives, hovmodet forvandles til ydmyghed. 3:11
- Israel er svagt, men stoler på Herren 3:12
- Israel er retfærdigt 3:13
- Anklagerne (synden) og fjenderne er borte (3:15)
- Herren, Israels konge, vores helt, er hos os (3:15,17)
- Derfor er der grund til at juble, fryde sig, råbe af glæde (3:14)
- Herren fryder og glæder sig over os som brudgommen over sin brud (han synger af glæde, og tier i kærlighed) 3:17
- Selvom vi er halte, vil Herren gøre os lovsang og berømmelse over hele jorden (3:19-20)

Obadias' Bog

Tekstens hvem, hvad, hvor:

ObadiasøBog er en profeti imod Edom. Da Babylon angreb Juda og satte landet i sin største trængsel og nød, udnyttede Edom situationen til sin egen fordel og viste sin slægtsbroder en hånende foragt. Bogen er fortrinsvis henvendt til Edom, men har et klart opmuntringsord til Juda.

Forfatter:

- Obadias betyder *Jahves tjener*. Men derudover ved vi ikke noget om selve forfatteren.

Tidspunkt:

- Obadias har sikkert virket samtidig med Jeremias, og hans bog må været skrevet kort tid efter Jerusalems ødelæggelse i 586 f.Kr.

Formål:

- Guds folks fjender vil blive dømt. Bogen er en advarsel om at være hovmodig og skadefro over for Guds folk.
- Gud lider med sit lidende folk og vil vende deres skæbne.

Opbygning:

A. Guds domsord over Edom. 1:1:14

1:1	Overskrift
1:2-7	Edom vil forsvinde som folkeslag
1:8-14	Årsagerne til Guds dom

B. Herrens dag til dom og frelse

1:15-16	Israels Gud vil dømme alle folkeslag i verden
1:17-21	Israel skal genopstå og tage landet i besiddelse med Herren som konge

Indhold:

A. Guds dom over dem, der plager hans folk

- Ydmygelse følger efter hovmod (1:3-4)
- Edoms synd: "For mord og vold mod din broder Jakob" 1:10
  - Edom så blot til sin broders undergang, 1:11
  - Edom frydede sig over Israels lidelse, 1:12
  - Edom plyndrede Israel, 1:13
  - Edom forfulgte Israels flygtninge og prisgav dem, 1:14
- Guds straf over Edom er retfærdig - straffen er udmålt efter forbrydelse: "Som du har gjort, skal der gøres mod dig..." 1:15-16
- Gud har med medlidenhed med sit lidende folk og genrejser det, så hele fjendens område tages i besiddelse. 1:17-20
- Det evige rige skal være Herrens. Den evige herlighed, som Edom (Guds fjender) ikke får del i, 1:21.